

Jutrzenka

Cena
1,50

Dzień Kobiet str.2

Tłusty czwartek w naszej szkole str. 3

Nauczyciel pod lupą str.4

Rozpoznaj swojego nauczyciela na zdjęciu z dzieciństwa str.5

Co leci w kinie? str.6

Okiem szkolnego pedagoga str.6-7

Nasz zwierzyniec str.8-9

Tradycje krajów anglojęzycznych str. 10-11

Niecodzienny sport str.12

Gminne Zawody w Łyżwiarstwie Szybkim str.13

Co słycać u naszych absolwentów? str.14

Kilka słów o harcerstwie str.15

Nasza twórczość str.16

*Dzisiaj rano niespodzianie zapukała do mych drzwi
Wcześniej niż oczekiwałem przyszły te cieplejsze dni
Zdjąłem z niej zmoknięte palto, posadziłem vis a vis
Zapachniało, zajaśniało wiosna, ach to ty*

Wiosna, wiosna, wiosna, ach to ty [...]

Marek Grechuta

Dzień kobiet

Skąd wziął się dzień kobiet?

Przekazy mówią, że początki Dnia Kobiet sięgają starożytnego Rzymu. Dzień Kobiet był wówczas oddaniem czci bogini Junony, która była opiekunką życia kobiet. Kobiety modliły się o szczęście w życiu małżeńskim, a mężowie w tym dniu obdarowywali swoje żony prezentami. Są przekazy mówiące, że oddawanie czci kobietom związane jest z rzymskimi obchodami Matronaliów, święta macierzyństwa, płodności i pierwiastka żeńskiego w naturze. Wtedy też kobiety były traktowane w sposób wyjątkowy, dawano im prezenty i spełniano ich życzenia.

Z założenia Międzynarodowy Dzień Kobiet jest uczczeniem pamięci sufrażystek walczących o równouprawnienie kobiet, równe traktowanie w pracy i taką samą wypłatę za jednakowo wykonaną pracę.

Początki Międzynarodowego Dnia Kobiet wywodzą się z ruchów robotniczych w Ameryce Północnej i Europie.

Świętowanie w Polsce

8 marca jest ważnym dniem w Polsce od czasów PRL. Niektórzy ludzie trzymają się jednak z dala od niego z powodu socjalistycznej przeszłości i hipokryzji tamtych czasów. Dzień Kobiet świętowali raczej urzędnicy, niż same kobiety.

Jednak marcowe przypomnienie niezliczonych czynów i sukcesów związanych z emancypacją kobiet jest z pewnością słuszne. W końcu wybitna polityk Margaret Thatcher powiedziała bardzo szczerze: „Jeśli chcesz, żeby coś zostało powiedziane, poproś mężczyznę. Jeśli chcesz by było zrobione, poproś kobietę”. A przecież kobiety w Polsce wciąż mają o co walczyć, o czym świadczy utrzymująca się różnica w wynagrodzeniach kobiet i mężczyzn na tych samych stanowiskach lub trudna sytuacja samotnych kobiet i emerytek.

Kto wymyślił Dzień Kobiet?

Zapoczątkowane zostały one przez Socjalistyczną Partię Ameryki. W 1910 roku Międzynarodówka Socjalistyczna w Kopenhadze ustanowiła obchodzony na całym świecie Dzień Kobiet, który służyć miał krzewieniu idei praw kobiet oraz budowaniu społecznego wsparcia dla powszechnych praw wyborczych dla kobiet.

Czym różni się Dzień Kobiet od Dnia Dziewczyny?

Dzień Dziewczyny skupia się na młodych kobietach i zwraca uwagę na wyzwania, z którymi muszą się zmierzać - przemoc, choroby czy też niechciane ciąży. Dzień Dziewczyny nie jest, więc celebracją kobiecości, a okazją do rozmowy o problemach.

Julia Zawadzka

Tłusty czwartek

Czym jest tłusty czwartek?

Tłusty czwartek jest znany również jako zapusty, mięsopust lub karnawał. Według tradycji wtedy można się objadać. Najczęściej w ten dzień je się pączki i faworki.

Kiedy obchodzimy tłusty czwartek?

Data tłustego czwartku jest zależna od Wielkanocy, więc jest to święto ruchome. Obchodzimy go w ostatni czwartek przed rozpoczęciem Wielkiego Postu, w którym, ze względów religijnych, chrześcijanie powinni zachowywać post jako formę przygotowania do Wielkanocy. Rozpoczyna ostatni tydzień karnawału.

Jak nasza szkoła obchodziła tłusty czwartek?

8 lutego w naszej szkole odbyła się ciesząca się wielkim powodzeniem akcja "Wyślij pączka do Afryki" organizowana przez wolontariat. Tego dnia mogliśmy kupić pączka, z którego zysk był przeznaczony na charytatywną pomoc w Afryce. Objadaliśmy się zatem bez wyrzutów sumienia.

Zosia Remiasz

WYŚLIJ PACZKA DO AFRYKI 2024

RAZEM RATUJMY ŻYCIE DZIECI

KUP PACZKI W SKLEPIACH PACZEK KAPUCYNI,

 DOCHÓD WIEPRZEPRÓBIJ,

 BRACIA KAPUCYNI W AFRYCE

PACZEK.KAPUCYNI.PL
 26 1240 4533 1111 0010 5274 9794

PRACOWNIA
KAPUCYNI
POLSKA

NAUCZYCIEL POD LUPĄ

W cyklu „...pod lupą”, nauczyciele, uczniowie i pracownicy naszej szkoły pozwolą nam się lepiej poznać. Kolejną osobą, którą poprosiliśmy o dokończenie zdań, jest dyrektor naszej szkoły Pan Eugeniusz Madeja.

Gdy byłem dzieckiem chciałem zostać prawnikiem.

Lubię przyrodę, szczególnie fascynują mnie formy skalne stworzone przez przyrodę zarówno na powierzchni jak i pod ziemią. Lubię zwiedzać zabytki, oglądać dzieła sztuki.

Nie lubię cwaniactwa, zakłamania, nieprzykładania się do pracy i marnowania swoich możliwości.

Największą wartością dla mnie jest rodzina, uczciwość, lojalność, szczerłość.

Cenię sobie ludzi, którzy są wierni zasadom, które głoszą o ile nie wiąże się to z jakimś fanatyzmem, przesadą, gdyż cenię osoby zrównoważone.

Mój ulubiony przedmiot w szkole podstawowej to historia.

W wolnych chwilach najczęściej realizuje swoje pasje i zainteresowania, chodzę na wycieczki, zwiedzam: oglądam zabytki, dzieła sztuki.

Boję się, że zawiodę czyjeś oczekiwania względem mnie.

Marzę, o chwili, kiedy praca nie będzie dla mnie najważniejsza i będę mógł więcej czasu poświęcić na realizowanie swoich pasji.

Najbardziej lubię jeść,... to trudne pytanie, nie mam jakiejś jednej ulubionej potrawy, chętnie próbuję czegoś nowego.

Mój ulubiony/a aktor/ka. Trudno powiedzieć, abym miał jakiegoś ulubionego; cenię Marka Konrada, Denzela Washingtona, Roberta Retforda, Cate Blanchett.

Moja ulubiona książka z dzieciństwa to: cykl książek Alfreda Szklarskiego: Przygody Tomka..

Wybrałem zawód nauczyciela, bo realizowałem swoje zainteresowania związane z pogłębieniem wiedzy z historii i geografii.

Szkoła daje mi możliwość spotkania się z ludźmi, obserwowania ich dorastania, dojrzwania, trochę uczestnictwa w tym procesie.

Za swój największy sukces uważam... mam nadzieję, że jest on jeszcze przede mną.

Moje motto życiowe to „nie święci garnki lepią“:
każdemu wszystko może się przytrafić, ważne, żeby
zrozumiał i naprawił swe błędy”

Moje hobby to dobry film, książka.

Największą radość czuję, gdy zapominam o wszystkich tych rzeczach, które muszę jeszcze zrobić.

Gdybym miał czarodziejską różdżkę, to bym ją oddał, gdyż w życiu ważne jest to, co osiągnie się samodzielnie.

Moim wzorem do naśladowania są ludzie, którzy wytrwale realizują swoje zamierzenia, emocje trzymają na wodzy i u innych widzą dobro.

Rozpoznaj swojego nauczyciela na zdjęciu z dzieciństwa

Przygotowaliśmy dla Was zdjęcia naszych nauczycieli. Ciekawe, czy uda wam się i tym razem odgadnąć, kto udostępnił nam swoje zdjęcia.

Co leci w kinie?

Zespół redakcyjny „Jutrzenki” wraz z opiekunem panią Zawadzką wybrał się na film pt. „Cudowny chłopak. Biały ptak”. Jest to kontynuacja filmu „Cudowny chłopak”, nie musicie jednak znać pierwszej części, by zrozumieć fabułę drugiej.

Film jest opowieścią babci drugoplanowego bohatera pierwszej części - Juliana, który został wyrzucony ze szkoły za bardzo złe traktowanie kolegi. Starsza pani opowiada zagubionemu chłopakowi o swojej młodości, by pomóc mu obrać dobrą drogę.

Staruszka wraca wspomnieniami do Francji podczas II wojny światowej, gdzie Żydówka o imieniu Sara (babcia Juliana) uczęszcza do szkoły. Wiedzie ona szczęśliwe, beztrudne życie. Wszystko zmienia się, gdy w kraju Sary zaczynają się prześladowanie Żydów. Państwo Blum postanawiają wyjechać, lecz zanim to się stało w szkole Sary przeprowadzano łapankę żydowskich dzieci. Sarze jako jedynej udaje się uciec, pomaga jej w tym Julien Beaumier, kolega z klasy, na którego zwykle nie zwracała uwagi. Rodzina Juliana przez całą wojnę ukrywała Sarę i troszczyła się o nią,

Film nie należy do obrazów, o których się zapomina zaraz po wyjściu z kina. Spowodował, że zakręciła nam się łezka w oku i skłonił do rozważań dotyczących relacji międzyludzkich. Opowieść o życiu babci Juliana pokazuje, że dzisiaj możemy mieć wszystko, być szczęśliwymi i spokojnymi ludźmi, a jutro możemy to stracić. Na naszej drodze mogą stanąć osoby, które nam pomogą lub takie, których nie będziemy obchodzić czy nawet będą chciały nam zaszkodzić. Dobrze też zadać sobie pytanie, jaką postawę reprezentujemy my sami.

Julia Zubek

OKIEM PEDAGOGA SZKOLNEGO

Czy wiesz co to są **STANDARDY OCHRONY MAŁOLETNIICH** i dlaczego są one tak ważne w naszej szkole?

To zbiór wskazówek i zasad, które mają zapewnić bezpieczeństwo i przyjazną atmosferę w szkole dla wszystkich uczniów. Dzięki nim lepiej rozumiemy, jak postępować w różnych sytuacjach. Standardy dotyczą: zasad zatrudniania personelu, procedury reagowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa oraz zasady bezpiecznych relacji. Obejmują także punkty dotyczące ochrony danych osobowych i wizerunku oraz zasad bezpiecznego korzystania z Internetu w szkole.

Co to oznacza?..... Chodzi o to, aby każdy czuł się bezpiecznie w szkole, ale także w domu i wszędzie, gdzie przebywa.

Jeśli coś cię niepokoi lub czujesz się źle, zawsze możesz porozmawiać z nauczycielem, wychowawcą lub innym dorosłym, któremu ufasz.

ZASADY BEZPIECZNYCH RELACJI

Relacje w naszej szkole oparte są na **szacunku, bezpieczeństwie i współpracy**. Wszyscy uczniowie traktowani są **na równi** bez względu na płeć, niepełnosprawność, status społeczny, kulturowy, religijny i światopogląd.

Czego nie wolno?

Nie wolno stosować przemocy fizycznej np. uderzać, szarpać, popychać, ciągnąć, ścisnąć. **Zabroniona jest przemoc słowna** w szczególności grożenie, wyśmiewanie, stosowanie wulgaryzmów i niestosownych gestów. Nie można wyzywać, obrażać, poniżać, zawstydząć, wyśmiewać, zastraszać, żartować w sposób niestosowny.

Uczniowie mają obowiązek przestrzegania zasad zachowania i norm obowiązujących w szkole. Uznają prawo innych uczniów do odmienności i są zobowiązani do respektowania praw i wolności osobistych swoich kolegów i koleżanek.

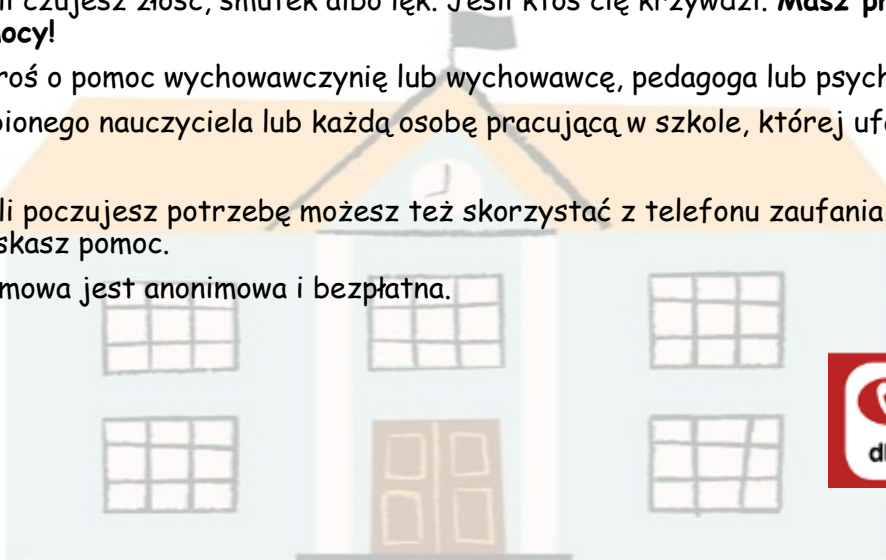
Jeśli jesteś świadkiem stosowania przez innego ucznia jakiegokolwiek formy agresji, masz obowiązek zareagować i szukać pomocy u osoby dorosłej.

Jeśli czujesz złość, smutek albo lęk. Jeśli ktoś cię krzywdzi. **Masz prawo do pomocy!**

Poproś o pomoc wychowawczynię lub wychowawcę, pedagoga lub psychologa, ulubionego nauczyciela lub każdą osobę pracującą w szkole, której ufasz.

Jeśli poczujesz potrzebę możesz też skorzystać z telefonu zaufania, gdzie uzyskasz pomoc.

Rozmowa jest anonimowa i bezpłatna.

Jeśli masz jakieś wątpliwości porozmawiaj z pedagogiem (p. Martą Pilch) lub psychologiem (p. Ewelina Solus). Wspólnie poszukamy rozwiązań!

Nasz zwierzyniec

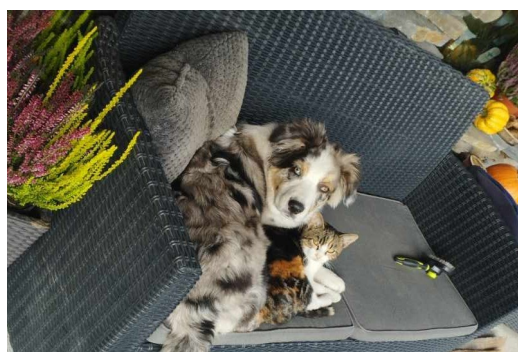
Owczarek Australijski Tori

Tori ma swoją przyjaciółkę kotkę Zizu. Bardzo się lubią, jak przystało na psa i kota;). Już dzień po odebraniu z hodowli nauczyła się trzech sztuczek, byłam pod wrażeniem jej inteligencji, więc zaczęłam trenować z nią różne sporty, początkowo dog puller, a później nose-work, teraz agility. Ten ostatni rodzaj treningu zostanie już raczej na stałe. Tori obecnie opanowała około dwudziestu sztuczek.

Owczarek australijski przekonuje do siebie przede wszystkim za sprawą nieokiełznanego temperamentu, godnej pozazdrośczenia wytrzymałości oraz silnie rozwiniętego zmysłu obronnego. Jest to bez wątpienia niezawodny pies pracujący, który nawet jako pies rodzinny nie będzie w stanie porzucić swojego pasterskiego i stróżującego powołania. Praca jest pasją tego aktywnego i chętnego do nauki i podejmowania wyzwań czworonoga. W każde powierzone mu zadanie angażuje się całkowicie. Jest inteligentny i łatwo uczy się nowych rzeczy, a ponadto naprawdę cieszą go trudne wyzwania. Chęć do pracy i pojętność nie oznaczają automatycznie, że owczarki Aussie łatwo będzie ułożyć. Owczarek australijski uczy się szybko — fakt, niestety szybko nabiera także złych nawyków. Jego wychowanie wymaga więc cierpliwości, rozwagi i empatii oraz konsekwencji i klarowności zasad. Stałe punkty właściciela owczarek australijski szybko wyczuje i wykorzysta na swoją korzyść. Pewny siebie, konsekwentny i empatyczny właściciel, który poświęci uwagę pupilowi, z pewnością będzie wiódł z nim harmonijne i bezproblemowe życie. Pochodzenie owczarka australijskiego jako psa pasterskiego i zaganiającego rozpoznać można nie tylko po jego chęci do pracy i wysokiej aktywności fizycznej, lecz także atletycznie zbudowanym ciele i zwinnych ruchach.

W kłębie psy tej rasy osiągają od 51 do 58 cm u samców i 46 do 53 cm u suczek. Z wagą do 22 kg owczarek australijski zaliczany jest wprawdzie do ras średnich, jednak jest stosunkowo lekki. Porusza się zwinnie i bez wysiłku. Umaszczenie tej rasy jest niesamowicie różnorodne: radsolid black (jednobarwne, czarne umaszczenie), black bicolor (czarne z białymi znaczeniami), black tricolor (czarne z podpalaniem i białymi znaczeniami), black copper (czarne z podpalaniem), solid red (całe czekoladowe), red bicolor (czekoladowe z białymi znaczeniami), red tricolor (czekoladowe z podpalaniem i białymi znaczeniami), red copper (czekoladowe z podpalaniem), blue-merle copper (niebieski marmurek), blue-merle white (niebieski marmurek z białymi znaczeniami), blue-merle copper (niebieski marmurek z podpalaniem), blue-merle copper and white (niebieski marmurek z podpalaniem i białymi znaczeniami), solid red-merle (czekoladowy marmurek), red-merle white (czekoladowy marmurek z białymi znaczeniami), red-merle copper (czekoladowy marmurek z podpalaniem), red-merle copper and white (czekoladowy marmurek z podpalaniem i białymi znaczeniami).

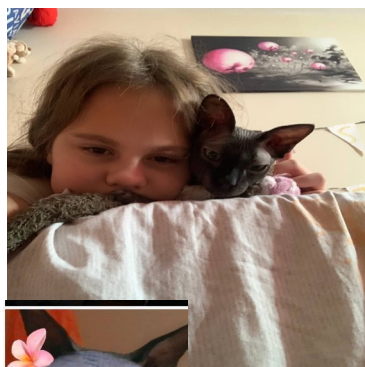

Podobnie różnorodne jak rodzaje umaszczenia, są warianty barwne tęczówek owczarka australijskiego. Mogą być one niebieskie, brązowe, bursztynowe — wszystkie odcienie, połączenia tych kolorów i plamki są dozwolone.

Inaczej niż nazwa rasy każe przypuszczać, ojczyzną owczarka australijskiego nie jest wcale Australia, ale najprawdopodobniej Ameryka Północna. Jednoznacznie nie da się stwierdzić pochodzenia rasy, prawdopodobnie przodkiem owczarka Aussie jest owczarek baskijski, który w XIX wieku transportowany był przez baskijskich pasterzy z Australii do Stanów Zjednoczonych.

Oliwia Niedzielska

Sfinks o imieniu Richi

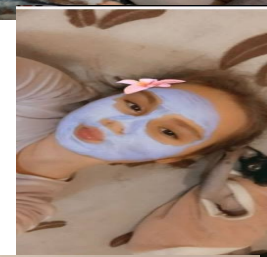
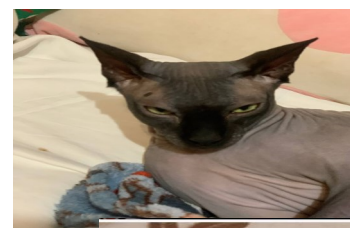
Mój kot jest łysy i ma długi ogon. Jest ciepłutki, ale bywa kapryśny. Lubi biegać po pokoju i wysoko skakać. Je karmę dla kotów, ogórki i mięso.

Jest dziwny, ale miły.

Historia Sfinksów

Sfinksy zostały pierwotnie wyhodowane w Kambodży w latach sześćdziesiątych XX wieku.

Pochodzą od dzikich kotów meksykańskich, które miały bardzo krótką sierść. W latach 70. rasa została udoskonalona poprzez krzyżowanie z innymi rasami kotów, takimi jak koty syjamskie i brytyjskie krótkowłose.

Ciekawostki:

Większość kotów ras czystorasowych lub specjalnych jest trudniejsza do zdobycia, ponieważ nie ma tak wielu właścicieli i hodowców.

Koty bezwłose mają o cztery stopnie wyższą temperaturę ciała niż większość innych kotów.

Koty sfinksy żyją od 12 do 18 lat.

Wszystkie sfinksy mają wielkie uszy o długości 5 - 7 cm.

MarysiaTretiakova

Tradycje krajów anglojęzycznych

by Monika Bednarczyk

Easter

Święta Wielkanocne, to piękny, spędzany w rodzinnym gronie czas, który jest celebrowany przez wiele państw na całym świecie. Wielkanoc, jest dla Chryścian (**Christians**) najważniejszym świętem w roku, podczas którego ludzie radują się ze zmartwychwstania (**resurrection**) Jezusa, który zmarł na krzyżu (**cross**) dla naszego zbawienia (**salvation**).

Obchody świąt wielkanocnych są związane z licznymi obyczajami, które różnią się nieco w różnych krajach. Nieco inaczej będzie wyglądała Wielkanoc w Wielkiej Brytanii, a nieco inaczej w Polsce.

W naszym kraju z Wielkanocą nierozdzielnie kojarzą się nam: pisanki (**Easter eggs**), zajączek wielkanocny (**Easter Bunny**), koszyczek wielkanocny (**Easter basket**), śmigus dyngus, czy przepyszne mazurki. Z kolei w Anglii bardzo ważne są: zabawa **Egg Hunt**, jedzenie **chocolate eggs**, gorące **Hot Cross Buns** na stole i przyjęcie **Easter Bunny**.

Większość tradycyjnych obchodów Wielkanocy w **ANGLII** nie ma nic wspólnego z chrześcijańskim znaczeniem tego święta. Anglosasi o wiele chętniej podczas Wielkanocy spotykają się ze znajomymi, a także organizują wiosenne gry i zabawy dla dzieci, niż uczestniczą w nabożeństwach w Kościele (**church**).

Bardzo ważną częścią obchodów Wielkanocy (**Easter**) w Anglii jest **Egg Hunt**, czyli zabawa w poszukiwanie ukrytych jajek wielkanocnych. Dzieci otrzymują koszyki, które muszą zapęłnić kolorowymi, czekoladowymi jajkami, ukrytymi przez Królika Wielkanocnego (**Easter Bunny**) - w całym domu lub ogrodzie. Kto znajdzie więcej cukierków - ten wygrywa!

Na Wyspach Brytyjskich tradycyjnym wielkanocnym przysmakiem są tzw. **hot cross buns**, czyli drożdżowe bułeczki z rodzynekami, ozdobione krzyżem oraz **Simnel Cake** - rodzaj ciasta, przyozdobionego obficie marcepanem.

W **AUSTRALII** dzieci także jedzą **hot cross buns** oraz **szukają jajek** - ale tym razem nie ukrył ich Easter Bunny - tylko **Easter Bilby** (wielkouch). W 1991 r. ruszyła bowiem anty-królicza kampania. Australijczycy postanowili pozbyć się z wielkanocnej tradycji zwierzęcia, które wyrządza tak wiele szkód w tym kraju. Na tę decyzję wpłynął również fakt, że bilby to gatunek zagrożony wymarciem, a dzięki swojej nowej roli może liczyć na większą pomoc w walce o przetrwanie.

Bilbies NOT bunnies

W **STANACH ZJEDNOCZONYCH** natomiast, podobnie jak w Wielkiej Brytanii, dzieci szukają czekoladowych jajek, ale do świątecznych tradycji należy też zwyczaj organizowania konkursów (**competitions**) i parad, gdzie główną rolę grają **Easter Bonnets** (wielkanocne kapelusze), ozdobiane najczęściej wiosennymi motywami: trawa (**grass**), kwiatki (**flowers**), gniazda ptaków (**nests**), tulipanami (**tulips**), żonkilami (**daffodils**), króliczkami (**bunnies**), kurczaczkami (**chicks**), jagniątkami (**lambs**), piórkami (**feathers**).

W Wielkanoc można spotkać się też na pikniku z prezydentem Stanów Zjednoczonych - W Poniedziałek Wielkanocny w Białym Domu (**The White House**) odbywa się bowiem tradycyjne przyjęcie dla dzieci, zwane **Easter Egg Roll**, podczas którego główną atrakcją jest toczenie jajek po trawniku za pomocą łyżki.

Niecodzienny sport...

Miałam przyjemność przeprowadzić wywiad z Sylwestrem Gąsienicą-Klerykiem, który uprawia sport dla kibiców o mocnych nerwach.

Zosia - **Jaki sport uprawiasz?**

Sylwek - Freestyle, są to akrobacje w powietrzu na nartach.

Zosia—**Dlaczego wybrałeś tę dyscyplinę sportu? Narciarstwo biegowe jest z pewnością bezpieczniejsze...**

Sylwek –Ponieważ lubię adrenalinę i ryzyko.

Zosia- **Gdzie odbywają się twoje treningi?**

Sylwek- Na snow parkach Kotelnicy, Gubałówki i na Czarnym Groniu lub w Krynicy.

Zosia - **Do jakiego klubu należysz?**

Sylwek- Należę do klubu, który nosi nazwę „Akademia Freestylu”.

Zosia- **Jaka atmosfera panuje na treningach?**

Sylwek- Na treningach panuje przyjemna atmosfera. Wszyscy są dla siebie bardzo mili i pomagają sobie nawzajem w razie potrzeby.

Zosia- **Jakimi sukcesami chciałbyś się pochwalić?**

Sylwek- Na Mistrzostwach Polski zająłem 4 miejsce, a na zawodach FIS na Słowacji zdobyłem 3 miejsce.

Zosia- **Kto zachęcił cię do uprawiania tego sportu?**

Sylwek- Do uprawiania tego sportu zachęcił mnie mój starszy brat. Na początku trenowaliśmy na własną rękę, a dopiero po jakimś czasie obaj dołączyliśmy do klubu.

Zosia- **Opisz jak wygląda twój dzień treningowy?**

XX Zimowa Spartakiada

Dzieci Młodzieży Gminy Bukowina Tatrzańska

28 lutego odbyły się Gminne Zawody w Łyżwiarstwie Szybkim. Od wielu lat były one jedną z dyscyplin składających się na Zimową Spartakiadę Dzieci i Młodzieży Gminy Bukowina Tatrzańska, niestety w tym roku przedwczesne przyjście wiosny pokrzyżowało nam plany i zawody narciarskie i snowboardowe nie odbyły się. W zmaganiach wzięli udział reprezentanci dziewięciu szkół, czyli wszystkich placówek w gminie.

Wielu uczniów z naszej szkoły stanęło na podium, dzięki czemu drużynowo wywalczyliśmy dwa pierwsze miejsca.

Bogumiła Gąsienica-Kleryk 1 m,

Kornelia Leśniewska 3 m,

Hubert Watychowicz 1 m,

Jan Budz 2 m,

Natalia Niedzielska 1 m,

Emilia Koszarek 2 m,

Julia Borys 1 m,

Oliwia Kowalczyk 3 m,

Filip Niedzielski 1 m,

Artur Handzel 2 m,

Julia Zawadzka 1 m,

Amelia Budz 2 m,

Jan Remiasz 1 m,

Aleksander Makuch 3 m.

Gratulujemy wyników i życzymy dalszych sukcesów

Aleksandra Rabiańska

CO SŁYCHAĆ U NASZYCH ABSOLWENTÓW ?

Tym razem rozmawiamy z Alą Korkosz, która w 2021 roku opuściła mury naszej szkoły

Gdzie się teraz uczysz?

Ala: Obecnie uczęszczam do Zespołu Szkół Ekonomicznych w Nowym Targu

Co skłoniło Cię do wybrania tej szkoły?

Ala: Pierwszym powodem był kierunek, który wybrałam, czyli rachunkowość. Zawsze zastanawiałam się nad nauką na tym kierunku. Wiąże się on przede wszystkim z dokładnością, konkretnymi i liczbami. Drugim powodem jest to, że jest to zawód przyszłościowy, potrzebny zarówno kiedyś, teraz, jak i za kilka lat.

Jak wspominasz szkołę podstawową?

Ala: Mogę z pewnością stwierdzić, że była ona niezapomnianym etapem mojego życia. Na twarzy zawsze pojawia mi się uśmiech, gdy o niej pomyślę i bardzo za nią tęsknię. Świetnie wspominam nauczycieli, którzy dbali o atmosferę w szkole, o naszą edukację i o to, by każdy dostał się do szkoły, którą wybrał. Wiele wycieczek, konkursów, zawodów sportowych, możliwości edukacyjnych—to wszystko mnie ukształtowało. Jednak najważniejszą rolę odegrali nauczyciele, którzy zawsze w nas wierzyli i wspierali w osiąganiu naszych celów, tego brakuje mi najbardziej ...

Odnalazłaś się w nowej szkole?

Ala: Najgorsze były początki, nie było moich przyjaciół, z którymi znaliśmy się od dziecka. Nowa szkoła, nauczyciele, miejsce, dojazdy do szkoły, nowe oczekiwania, to wszystko wymagało czasu, aby się do tego przyzwyczaić. Musiałam pogodzić się z tym, że czasem nie jestem w stanie zrobić wszystkiego na 100%. Z biegiem czasu odnalazłam się w tym wszystkim, znalazłam nowych przyjaciół oraz polubiłam nauczycieli.

Jaki jest według Ciebie poziom nauczania?

Ala: Poziom jest bardzo wysoki, o czym świadczy złota tarcza szkoły, zdawalność egzaminów zawodowych oraz maturalnych. Szkoła ta jest wymagająca, jednak do egzaminów uczniowie podchodzą z ogromnym spokojem.

Jaką radę możesz dać potencjalnym kandydatom do tej szkoły?

Ala: Aby zastanowili się, czy na pewno widzą się w danym zawodzie. W planie lekcji mamy dużo zajęć praktycznych oraz o tematyce zawodowej. Dla kogoś kto nie jest tym zainteresowany, mogłoby być to męczące i monotonne.

Czy gdybyś miała wybierać jeszcze raz, byłaby to właśnie ta szkoła?

Ala: Myślę, że tak, ponieważ od początku wiedziałam, dlaczego idę do tej szkoły. Rachunkowość to kierunek, który chciałabym studiować. Po 3 latach nauki tego zawodu, wiem, że mogłabym pracować jako księgowa.

Dziękujemy za rozmowę.

Kilka słów o harcerstwie

Kim jesteśmy?

Jesteśmy 18 Podhalańską Drużyną Harcerską im. Olgi Małkowskiej “Bure misie”, należymy do Hufca Podhalańskiego oraz do Chorągwi Krakowskiej im. Tadeusza Kościuszki.

Jak działa współczesne harcerstwo?

Harcerstwo jest podzielone na pięć grup metodycznych:

- Zuchy, w wieku 6-10 lat;
- Harcerze, w wieku 10-13 lat;
- Harcerze starsi, w wieku 13-16 lat;
- Wędrownicy, w wieku 16-21 lat;
- Akademicy, powyżej 21 roku życia, są to harcerze studujący, można wśród nich znaleźć wędrowników oraz instruktorów.

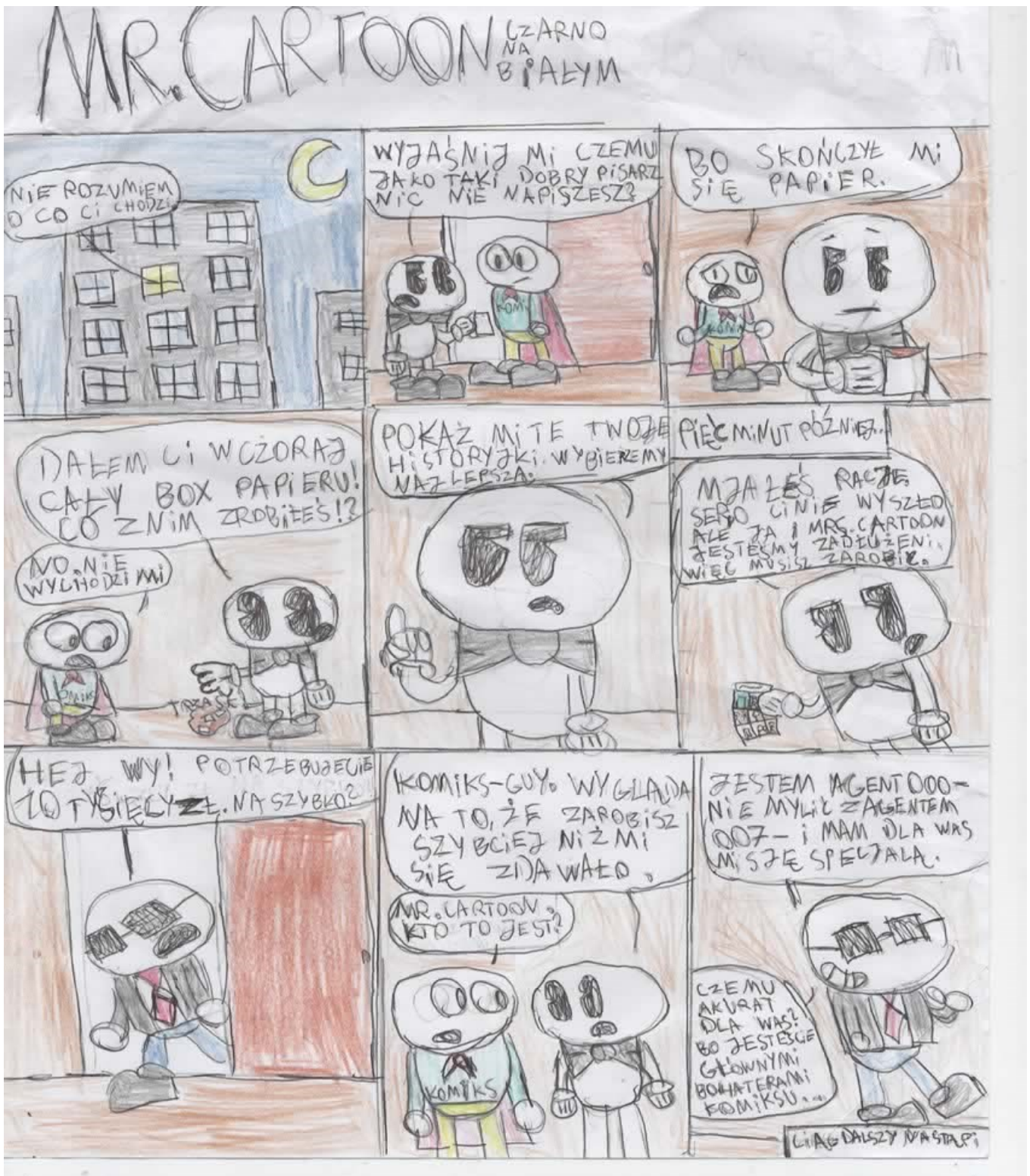

Jak powstało harcerstwo?

Harcerstwo w Polsce wprowadzili Andrzej i Olga Małkowscy. Na świecie istniało już harcerstwo pod nazwą scouting założone przez gen. Roberta Baden-Powella, mające na celu kształtowanie dobrego i odpowiedzialnego obywatela. Zachowanie harcerzy reguluje Prawo i Przyrzeczenie Harcerskie.

Co nosi harcerz na uroczyste okazje?

Harcerze mają swoje mundury, które zakładają zazwyczaj na wyjazdy. Na mundurze harcerza po lewej stronie znajduje się Krzyż Harcerski, jeżeli harcerz złożył już Przyrzeczenie. Na lewym rękawie znajdują się oznaczenia skąd jesteśmy, a na prawym zdobyte sprawności. Niektóre części munduru mogą się różnić w zależności od drużyny, np. nakrycie głowy, chusta, czasami drużyny mają ustalone jakieś dodatkowe akcesoria

Alan Kowalski

Zespół redakcyjny

Julia Zubek, Zofia Pytel, Julia Zawadzka, Oliwia Niedzielska, Zofia Remiasz, Maria Trietiakova, Ola Rabińska, Alan Kowalski

p. Monika Bednarczyk, p. Marta Pilch,

Opiekun
Beata Łaś - Zawadzka